

عنوان مقاله:

بررسی تاثیرات آتریوم بر توزیع نور در فضاهای اداری

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

طاهره محمدآقایی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

با شروع دهه هفتاد و آغاز بحران انرژی، مبحث جدیدی با نام پایداری در معماری و در جهت کاهش اتلاف انرژی و آلودگی محیط زیست به وجود آمد. در چنین معماری، فضاهای داخلی به عنوان اجزایی به هم پیوسته و یکپارچه، خود دارای هویتی مستقل هستند که در فرآیندی همه جانبه، با فرم ساختمان هماهنگ شده و شاخصه های یک معماری پایدار را به وجود می آورند. چنین معماری کمترین اثر مخرب را بر محیط گذاشته و با آن ارتباط اکولوژیک دارد. امروزه یکی از عوامل اصلی این ارتباط اکولوژیک میان ساختمان پایدار و محیط، وجود فضایی با عنوان آتریوم است. این فضای واسطه علاوه بر نورگیری مرکزی، انعطاف پذیری ساختمان را به عنوان یک خرد اقلیم، نسبت به نوسانات دما و رطوبت، و نیز جریان هوای خارج تقویت می کند و از اتلاف حرارتی جلوگیری می کند. در همین راستا در این مقاله سعی بر آن شده است که با هدف معرفی مزایای این عنصر، به بررسی جایگاه آن در طراحی فضاهای اداری، و شناسایی تاثیرات آن بر میزان توزیع نور، با ارائه نمونه های موردی پرداخته شود. روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی-تحلیلی دارد. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که آتریوم به عنوان نمادی از معماری پایدار، نقش بسزایی بر توزیع مناسب نور طبیعی در فضاهای اداری و کاهش چشمگیر نیاز به استفاده از نور مصنوعی در این فضاها را دارد که در نهایت منجر به کاهش قابل توجه میزان مصرف انرژی و هزینه ها می شود.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری پایدار، ساختمان اداری، نورگیری داخلی، آتریوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380966>

